శ్రీ చెలకనా కల్పము

ఓం.

శ్రీచేతనాకల్పము

(ప్రణవవేదసమాజము)

అను

శశ్యాశ్రివ, స్వచ్ఛశ్రీచేతనాకల్ప, శాస్వాశ్రమద
ప్రణవవేదతత్వజ్ఞానసమాజమ్.

విశ్వామిత్రసంహిత 2 వ అధ్యాయమునందు 'ము
ఖాదూర్ధ్వాత్తుసంజాతం ప్రణవో వేదసంజ్ఞికః' అని
యుండుటచే ప్రణవవేదమున్నట్లు తెలియుచున్నది.

ఇది

ప్రణవవేదావలంబుల కత్యంతోపయోగంబుగ
విధేష్ణాన్యాసము
స్వయంధనమహేష్ణగారిచే వ్యాఖ్యీకరింపఁబడి
చంద్రాభట్ల రామబ్రహ్మానందసద్మయూభిక్షచే
ప్రచురింపబడియె.

మొదటి కూర్పు—1,000 ప్రతులు.

కాకినాడ:

స్కేప్ అండు కో., ముద్రాక్షర శాలలో
ముద్రింపఁబడియె.

1912.

శ్రీకృష్ణ నిర్మితమయిన

విభ్రష్టాన్యాసము

అను ఋషిమహాభాష్యము [illegible] అధికారము.

—:(o):—

1 మానవుల [illegible] మున్న మహామండలములను [illegible] [illegible] [illegible] గురు [illegible] [illegible] ములను నక్షత్రమండలములను [illegible] [illegible] బడును.

2 [illegible] వికృతి [illegible] [illegible] భాగములుగా నున్నవి. [illegible] [illegible] నక్షత్రమండలములకు వికృతి అనియును [illegible] భూమండలములకు ప్రకృతి అనియును ఋషిమతాభిప్రాయము.

3 వికృతిలోనివారికి దేవతలనియు ప్రకృతిలోనివారికి దానవులనియు (దానవులనగా పృథుశరీరులు) సిద్ధాంతము. ఈ దేవతలు ఆరుజాతులుగా (1 అనిమిష. 2 అనూర్ధ్వ. 3 విద్యాధర. 4 విభావ. 5 కింపురుష. 6 యక్షగంధర్వులు.) గ్రహింపబడిరి. ఈ దేవతలకు దిగులు రోగము నైజము మరణము లేదు. దేవతారూపములు పృథుశరీరములు కాని తేజశ్శరీరములగుటచేత వీరికి స్థూలశరీరులగు దానవ మానవులవలన యెట్టి భయమును లేదని సిద్ధాంతము.

4 పైనుదహరించిన దేవతులలో యుగంధరు లనెడివారు అయిదుకోట్ల యేబదిలక్షలసంఖ్యాయైశుక్రిమండలములో నుందురు. వీరికి మాత్రము సంతుగలదనియు తత్సంతానమే సైసె గులనియు ఈ వైనవులు ఇహమందు పృథక్ శరీరములతో పుట్టు చుందురనియు ప్రమాణము.

5 విష్ణుకుమారుడగు బ్రహ్మా తనశక్తికొలది అసంఖ్యేయము లుగా సృజించిన జీవరాసులకు గాణలనంబడును. ఈ గాణలు ఇహమందు పృథక్ శరీరములతో బుట్టుచుందురు. గాణలని మిత్తము బ్రహ్మ వానకాన్నయమును వైనవులనిమిత్తము (సనమనుడు. పరబ్రహ్మ) పదగాన్నయమును సృజించియిచ్చిన ట్లు ప్రమాణము. వానకాన్నయమనగా ఋగ్ యజు సామ వేదములని మునులనుభిప్రాయము.

6 సగుణనిర్గుణములుగాని సంవిశేషములు గలిగిన సగుణాళు గు సుమన సనాతనులలో సుమునియందు శాస్త్రమును, పైనుదహరించిన (అనుశాఖలగు) దేవతులుముప్పది మూడుకోట్లు ను గలిగిరి. శాస్త్రమనగా యెనుబదినాలుగులక్షల న్యాసములు గల మముక్షుభాషతోనున్న వేదము. దీనికే పదగాన్నయమని యు చేతనాకల్పమనియు ప్రతీతి.

7 శాస్త్రమును రెండుభాగములుచేసి దేవతులలో అనమి ష అనూథన విద్యాధర విభాన కింపురుషలోక భాగమును గ్రహించిరి. దీనికే శివశాంతకల్పమనంబడును. యుగంధర దేవతులు గ్రహించినభాగమునకు చేతనాకల్పమనంబడును. ఈ చేతనాకల్పమును విష్ణావతారుడగు ఆర్యుడు భూమండలమునకు దెచ్చి సాంప్రహాంశమునందు, స్థాపించెను.

8 సనాతనదేవివలన అనంతుడు విళిందుడు (శివుడు) గజేశుడు (వినాయకుడు) రక్షకుడు (విష్ణు) శ్మలంతుడు (బ్ర రూపిందుడు స్వాశీనుడు (విష్వక్సేనుడు) అనెడి ఐదుగురు పురుషులుద్భవించిరి. వారిలో అనంతుడు చంద్ర కుజ బుధ గురు శుక్ర శనిమండలములను, కల్పించెను. శివుడు ప్రతిష్ఠానములను చంద్ర సూర్యులనెడి దేవతలను, వినాయకుడు తారామండలమును ధ్యానకాదేవిని, విష్ణువు బ్రహ్మ నాగ సూర్యులనెడి దేవతలను, శ్మలంగుడు ఇంద్ర యమ బృహస్పతులను, బ్రహ్మవిందుడు దానవ నైరృత శుక్రులను, విష్వక్సేనుడు నారద తుంబుర నిర్గంతులను, సృజించెను. ధ్యానికవలన లక్ష్మీ మహాలక్ష్మీ ఉమా సరస్వతి సావిత్రి పద్మావతి సావిత్రి యను దేవతాస్త్రీలు కలిగిరి.

9 కర్మ అనాది యనంబడును. కేంద్రము ఐంద్రము కేవలము అని కర్మ మూడు విధములు. కేంద్రమును శివశాంతికల్ప దేవతలును ఐంద్రమును యుగంధర దేవతలును, అవతారులును, గాని నైవర జీవులు కేవలకర్మమును గ్రహించిరి. ఈ కేవల కర్మసూత్రము స్పర్శ్యమ్ ఉదయ్యమ్ కార్చ్యమ్ సాత్త్వకమ్ సుప్రవుసాభ్యాసమ్ సుప్రవుసాగ్రమ్ అని ఆరువిధములయి యున్నది. ఇందు వైనరులు సుప్రవుసాగ్ర కర్మచేతను, గాని మిగత అయిదు విధముల కర్మలచేతను, ఇహమున స్వర్గాలోకములలో బుట్టుచుందురు.

10 సుస్పర్శ్య కర్మముగల ప్రాణిజీవి సదా ఇహమున కీటకజంతువులయందు పుట్టుచుండునుగాని పక్షి మృగ మానవ జన్మలాంక్షికి గలుగవు. ఉదయ్య కర్మమువల్లన ఇహమేర్పడియున్న

గానజీవికి పక్షిజన్మలెగాని కీటక మృగ మానవ జన్మలు తటస్థించవు. కూర్చ్యకర్మవలన గానజీవి ఇహమున మృగజన్మలెత్తుచుండుటయే గాని కీటక పక్షి నర జన్మలు లేవు. సాగ్ధకవ్యకర్మమువలన గానజీవి సదావసుషమందు నరజన్మములలో బుట్టుచుండుటయే గాని కీటక పక్షి మృగ జన్మములుగలుగవు. (సాగ్ధకవ్యమువలన, గలిగిన మానవులకు దానవులనంబడును) సుప్రివుకుసాభ్యవకర్మవలన ఇహమున జనితమగు గానజీవి కీటక పక్షి మృగ మానవ జన్మలలో, తిరుగుచుండును. బ్రిహ్మవలన అవిద్యనుంచి కలిగిన గానలలో కొందరు ఉపస్యము, మరికొందరు సుప్రివవ్యము, కొంతమంది కూర్చ్యాము, కొందరు సాగ్ధకవ్యము, మిగతవారు సుప్రివుకు సాభ్యవము గ్రహించి, నూరవ మహాయుగమువరకు వారు వారు గ్రహించిన కర్మమున కేర్పడిన తనువులలో బుట్టుచు గిట్టుచు తుదకు గగమందు మాయలోగ తియుదురని ఋషిమతాభిప్రాయము. (గగమనగా నూరవమహాయుగాంతమున గలుగుప్రళయము.)

11 నైనరులు-వీరు సుప్రివుకుసాగ్రికర్మమువలన ఇహమున బుట్టుచుందురు. వీరు కీటక పక్షి మృగ మానవ దేవ జన్మలు క్రమముగా నెత్తి స్వాంతమున ఈశ్వరునియందైక్యమగుదురు. ఈనైనరులు అయిదు నరజన్మలు యెత్తుదురు, అందు 4, 5, నరజన్మలలో నైనరులకు శ్రీచేతనాకల్పమను పవధాన్నయము ప్రాప్తించును. జీవన్ముక్తుడగును. దేవ ఋషిపదోనముగును. మరియు విక్షిప్తమునంబడును. ఈవిక్షిప్తకు ఇక ముందు ఇహజన్మలులేవు. విక్షిప్త క్రమముగా రజేష్ణ, శ్రవిష్ణ, ప్రాంచేష్ణ సచర్వాక్షిష్ణ అభీష్ణ ఈఅవస్థలు దాటి మహేష్ణగా యేర్పడెనేని

వేలసంఖ్యల వర్షములకు మరణములేక అణిమాదిసిద్ధులతో ముఖ్యులై ఉందురు.

12 ఆత్మీయస్వర్గములోకము గాని కీర్తిప్రవృత్తి నొందనేని అరనికి మరి భూమిలో పునర్జన్మలేక కేకయులను పేరిట చంద్రలోకమందు నాలుకాలముండి పిమ్మట వ్యంజననామమున అంగారకమండలమున బహుకాలము నివసించిన పిమ్మట గురుమండలమున తాన్వేంక్షేయులై చిరకాలముండి ఈశ్వరునిలో అయిక్యమగుదురు.

13 భూమండలమున కీటక పక్షి మృగ మానవులును స్థావరములునుగలవు. అవి దాచక సంబంధమై యున్నవి. సూర్యమండలమున అగ్ని మేఘములును, కరిగి నదులుగా ప్రవహించు లోహములును, నరకమునుగలవు. ఈనరకమునను ప్రతినరజన్మయొక్క అంతమున గాని జీవులును ద్వియపగుమ్సోపాసనాపూర్వమందలి మానవజన్మలంలోమున పైనరులును పచ్చుచుందురు. సంశాస్త్రోమమైన పిడప జీవికి యమలోకము పునర్జన్మలేదని ఋషిమతాభిప్రాయము. చంద్రమండలమునందు గిరులు సముద్రములు యెడారులు కేకయదేవతులుగలరు. ఈకేకయులు రెక్కలుగల మానవులు. వీరికి నరులవలె రోగము భయము వైరము మరణములేదు. వీరు వాయువును వెన్నెలను భక్షింతురు. కొంతకాలమునకు వీరికి గలరెక్కలునశించును. అప్పుడువారు వ్యంజనులను పేరిట కుజమండలనివాసులగుదురు. బుధమండలమునందు స్వర్గలోకము గలదు. వైకుంఠమే గురుమండలము. ఇందుతాన్వేంక్షేయదేవతలుందురు. నక్షత్రమండలములందు అనిమిష అనూభవ విద్యాధర విభావ కింపురుష దేవతలుందురు.

14 చేతనాకల్పము—ఇది వైనరమానవుల అనుష్ఠానమని చెప్పియుంటిమి. భూమియందొకప్పుడు గావసృష్టి సంపూర్ణముగానుండును. అప్పుడు చేతనాకల్పము అయిదై జానకర్మభివృద్ధియగును. మరియొకప్పుడు సాకేతములో వైనరసృష్టిగలుగును. అప్పుడు పవధాన్యయపరిభ బలముగానుండును. ఇంకొకప్పుడు గావ వైనర సృష్టిగలుగును. అట్టియెడ వానకాన్నయ పవధాన్యయములు రెండును సాకేతమందు జనులాచరింతురు.

15 చెంద్రికాక్షేత్రింబున ఋషులువశించుచు సాకేతమున బుట్టియున్న వైనరులకు తగుసమయము గలిగినంత తమశిష్యప్రశిష్యులద్వారా పవధాన్యయ బోధజరిగించి రక్షించుచుందురు. 28 వ. మహాయుగముయొక్క ద్వాపరములో 8, 63, 894 మొదలు కలియుగతాబ్దః 1200 సంవత్సరముల వరకు ధరణీతలమందు ప్రజలెల్లరు పవధాన్యయానుష్ఠానులై యుండిరనియు, తదుపరి కలియుగం 3000 అబ్దములవరకు చేతనాకల్పము సాకేతములో క్షీణదశకు వచ్చెననియును. కలి 3000 మొదలు 5000 వరకు పవధాన్యయమరుదై వానకవిస్ఫ్యాలాక్రమించెననియు, ఇకముందు కలిలోకృతయుగముగుటచేత శ్రీచేతనాకల్పముభివృద్ధియగుననియు భోగసృష్టిగ జ్ఞానులుచెప్పుచుండిరి.

16 వానకాన్నయమ్—భగవంతునికి ఆయుధ వాహనములు గలవనియును, భగవంతుడు జార చోర హింసాకృత్యములు చేసితిట్లుబడుననియు, జంతువులను బలిగాచంపుట భగవంతునికి సంతోషమనియును, దేవతులకు రోగము శత్రు

..ధ్యయము సమరము స్త్రీసంభోగము సురాపానము యిత్యా
..గ గలవనియును, వానకమతగ్రంథములు చెప్పుచున్నవి. ఈ
విషయములు గోవలకు పరమానందముగను వాస్తవముగను
ఉండునుగా.

17 చేతనాకల్పమ్—సర్వశక్తుడు సర్వమయుడు అగు ఈ
శ్వరునికి ఆయుధవాహనములనవసరములనియు, సర్వత్రనిండి
యున్న సర్వేశుడు వాహనారూఢుడై యెక్కడికేగునవియు,
వాక్శుద్ధిగల దేవుడు తనవాక్కే ఆయుధముకన్న తిశయముగా
నుండ ఈఆయుధములతో యేమిచేయుననియు, జంతువుల
ను బలివేయుట ఈశ్వరునకయిష్టమనియు, దేవతులకు దాన
వులనవు లపకారము చేయజాలరనియు, దేవతులకు రోగము
భయము దేహత్యాగము లేదనియును, జార చోర హింసాన్య
తములు హేతులు జరిగించరనియును, చేతనాకల్పము చెప్పు
చున్నది.

అవతారములు—లగ్నశివులనుంచి బయలు వెడలిన క
ళలు భూతలమున కింపురుషదీక్షలోగల దంపతులలో మహా
సాధ్వియందు ప్రవేశించి వికసితశరీరముతో (మావి పాచి శో
ణితము నాభిలత మొదలగు హేయములు) లేక జనింతురు
రు. జననముతోడనే మాట్లాడుట దంతశుద్ధి గలదు; వీరిదివిం
పినకర్మ. వీరికి మరణము లేదు. వీరు యోనీముఖమునజనించి
భూమిలో కొంతకాలము వశించి తదుపరి క్రమముగా చం
ద్రాదిమండలములకు వెడలుదురు. ఈఅవతారులు జంతువు
లను (దానవులను) వధించరు. వీరు జార చోర అన్యతజీవవి
గలు జరిగించరు. రోగము దుఃఖము మరణము వీరికిలేదు.

గొప్ప గొప్ప మహిమలు జూపి దుష్టులను శిష్టులను చేసి శ్రీ. చేతనాకల్పమును అభివృద్ధి చేయుదురు.

18 చేతనాకల్పములో ప్రవేశించిన శిష్యులు ఆయుర్వృద్ధి ఆరోగ్యశుద్ధి శరీరశుద్ధి పునర్జన్మరాహిత్యము క్షణస్థితములులేని వాస్తవగ్రంథములు లభించును.

పాతర్వ్యాఖ్యములు—ఆదికాలమున సాంప్రదాయంశమునందు నైనరులును సాకేతమున గానలును నరజన్మలెత్తిరి.

కొంతకాలమునకు ఈగాననైనర మానవులకు సమరకారణంబై, [illegible]నిమిత్తము పానకులు (నైనరులు) రెండుశాఖలై (పానక పానిక) పానకులు పసధనుక్షేత్రమందుండిరి. పానికలు హరిద్వారమునసమీపమున వేద్యాతలను (గాననరులను) యెదిరించిరి. వేద్యాతులు కొందరు పానికులను శరణుచొచ్చినందున వారిని వైశ్యానదీ తీరమునందుంచిరి. అకాలమున వైశ్యులయిరి. మిగత వేద్యాతులు సమరమును విడిచి పలుదేసలకు పారిపోయి అందువశించుచు దుర్గలనెడి శేరిట యేబదిఆరుశాఖలవారుగా వ్యవహరించిరి. పసధనుక్షేత్రమందలి పానకులలో కొందరు సాకేతమున వశించునప్పుడు బ్రాహ్మణులను చేయగలిగెను. బ్రాహ్మణులు అకాలమున వానకవిద్యలను దక్షిణసాకేతములో స్థాపనచేసినటుల ఇంతనాన్యాసములవలన తెలియుచున్నది.

గానలకును 1, 2, 3, నరజన్మలలో వున్న నైనరులకును పసధాన్యయము ప్రాప్తించనందున వారికి బుద్ధోదాని వానకానుష్టానములనుపదేశము చేయుదురు. ఇందువలన ఈచేతనాకల్పము రెండుశాఖలై శిష్యులయొక్క స్థితిననుసరించి

ఋగ్వేదాదులను శాస్త్రమును తెలుపుచుండును. శ్రీచేతనా కల్పమువారు ఋగ్వేదాది వానకాన్నయ గ్రంథములు వసుద్ధు మండపుఘ్యామధ్యే క్షేత్రములు విడుచునటికనట్యానుసెంటను. పిందాస్త్రవ్యాప్తముందు నేను గతజన్మలలో వానకాన్నయమందు పరిపూర్ణుడనగుటచే ఈజన్మమందు వవధాన్నయము నభ్యసించుచుటుల ఆశీర్వదించమని గర్భమందున్న శిశువు బ్రహ్మను ప్రార్థించుచున్నటుల తెలియుచున్నది. గానవైనరులకు జరిగిన సమరాంతమున ఆర్యులలో కొందరు సాకేతమునకువచ్చి అందుగల గానలకు వానకాన్నయమును వ్యాపకము చేసినటుల స్పష్టమగుచున్నది. పృథు జయచంద్రుల సమరాంతమున నతిజ్ఞత సాకేతమునకు వచ్చి వానకాన్నయమును వ్యాపకము చేసినటుల నూతానిత్రీకల్పమువలన తెలియుచున్నది. శ్రీచేతనాకల్పమును వానకాన్నయమును కాలానుగుణ్యముగా వ్యాపకము చేయుటకు బుధులు (మహాత్ములు) సాంప్రదాయికవాసులైయుండిరి. కలియుగతాబ్దః 4940 మొదలు 5118 వరకు సాకేతమున గానవైనర స్పష్టిసమముగా జరుగుచున్నది. గనుక నతిజ్ఞతపంపున వైనరులవిషయమై పవధాన్నయము వ్యాపకమగుచున్నది.

19 ఈచేతనాకల్పములో (ఋష్యాశ్రమ సభలో) చాతుర్వర్ణముల వారును ప్రవేశించవచ్చును. మాంసభక్షణలేని వర్ణములవారు ముముక్షు భాషలోని న్యాసమంత్రములను అనుష్ఠానము చేయవచ్చును. తదితరులనిమిత్తము భూషగనిర్మితములయిన సంస్కృత మంత్రములు ఉపయోగింపబడుచున్నవి.

గానమానవుల నిమిత్తము శిష్టస్థానుడగు. బ్రహ్మసృజిం-
చిన ఋగ్వేదాదులకన్న మనమునియందు గలిగిన ప్రధాన్న
మన్యాసములు మృదుత్వములును సకారణములును సంభవ
ములును సప్రాంతములును అయి అనుష్టానమునకు మిక్కిలి
తేలికగలిగి అసమానఫలితము నిచ్చుచున్నవి. ఋషిమతమం
టిలి దేవతాచరిత్రలు వానకగ్రంథములవలె వికారములు
గానుండవు.

20 అభిన్న ఉపదేశముచేసిన న్యాసములు విడువక ఆచ
రించుచుండుటయే నుతాంసకు విధ్వస్తలిమ్చ మంత్రిదత్తణ
యనంబడును. ఉపదేశాది అస్తమయ పర్యంతము మంత్రి
త్యాగము లేకుండపఠించు విధ్వస్తకు మరల జన్మ
(స్థూలశరీరము) లేక దేవత్వము నిశ్చయముగాపొందునని
గురువాక్యము శాస్త్రస్పష్టము ప్రత్యక్షప్రమాణము. ఎనుబ
ది రెండులక్షల న్యాసములలో ఆఖరుకు యేదో ఒక న్యాస
మును అనుష్టానముచేసినను విధ్వస్త (భక్తుడు) ముక్తుడగునని
సిద్ధాంతము.

21 మార్జాల కిసూరన్యాయము (పిల్లి తనపిల్లలను యే
డిండ్లబెట్టును)—యీసామెత సుప్రసిద్ధము. పిల్లి అనగా గు
రువు. పిల్లిపిల్లలు శిష్యులు. యేడిండ్లు సప్తాంగాలు. శిష్యపా
పం గురోరపి. శిష్యులుచేయు పాపము గురువును పతించు
ను. శిష్యులయొక్క ధనములు గురువు గ్రహించి దానిని
నాశముచేసి శిష్యులను పవిత్రులను చేయును. శిష్యుడు శో
ధించనియెడల గురువునకుజన్మగలుగును. కావున శిష్యుని శరీర
వుచేయు బాధ్యత గురువుదైయున్నది. గురువనే పిల్లి శిష్యు

లనే పిల్లికూనలను నోటిని కరచుకొని కీటక పక్షి మృగ మానవ దానవ దేవజన్మలనే యిండ్లుదాటి మోక్షములో ప్రవేశించుచున్నదని అర్థము. శిష్యుడు గురువును దూషింపరాదు. (గాబరా అనినచో నిజము మిడతపడును.) గురువులగు అభీష్టులు తెలిసినవారిని లెనకటించరు. అభీష్ట సదా తన శిష్యబృందమును న్యాసభారమును లోచూపున చూచుచుండును. గుర్వైయున్న అభీష్ట గురువునలె పైకిగనిపించదు. శిష్యాధిక పదధ సూత్రాంతులు అభీష్టకు తరుచు కనబడుచు రమణ్యులవిషయము చెప్పుచుందురు.

22 మర్కట కిసూరన్యాయము (వానరము కిసూరము పట్టుకొనిన విధము)—విధేష్ట అభీష్టను, అభీష్టచేసిన ఉపదేశమును, త్యజించక ఆచరించు పక్షమున దృఢముగా లభించును. విడిచి పెట్టినయెడల తరించక కీటక జన్మలు పొందును.

లేమ తరుణోపాయార్థము తామే పాటుపడవలెనను భయమీ బుద్ధి కల్పమందులేదు. విధేష్టుల తరుణోపాయముకై విధేష్టులు అభీష్టము హోష్ట పదధులును పాటుబడుచుండురు. విధేష్టయొక్క ముక్తిమిత్రము అభీష్ట పదధులు సంపూర్ణ సహాయులగుచుందురు. (కేంద్రముతో గూడిన సంపత్ క్షేమ సాధన మిత్రతారలందు నూతనమగు వస్త్ర ఉపన్నప తిలుక ఖేచరిశనలు ధరించవలెను. పైనవుడహరించిన కేంద్రతారల తోగూడిన సంపూర్ణగ్రహణమునందు ధ్యాన్యానుయమునకు న్యాసములు జపించుటచేత సిద్ధియగును. అసంపూర్ణగ్రహణములో సిద్ధికావు. రంధ్రము తారాబలహీనము అయినయెడల్ల ఆర్పణములు గానేరవు)

ఉపస్థానము— సిద్ధికి కారణము. శ్లో॥ ఉపస్థ
వాఙ్మీ స్వర్గప సార్గ వాం। మరియం శ్రేయా శ్రేష్ఠ
వాం। కేంప్రం నిందరం ఖినవాం. గ్రనత్వాస్త్రయకా॥ ప ప
స్యాంపదస్యః అనగా వుపస్థాని ధారణగలవిద్భక్షకు ఆయుర్వృద్ధి
ఆనందము, ఆరోగ్యము, శరీరశుద్ధి, శుభము, దేవత్వము విధా
యకముగాగలుగునని అర్థము.

స్థలితమ్—"ప" అనేమనుశ్రీశ్లోకమును భూమధ్యము
న ధరించుట పుణ్యప్రదము. వుపవాసములవలన యోగ్య ఫలిత
ము గలదని మారుతీమతస్థులయభిప్రాయము అంతకు పదగు
ణోత్తమఫలము స్థలితధారణవలన గలుగును. స్థలితధారణగల వాని
కి ఉపవాసములనావసరము. శ్రీవరశన ఇది మంత్రసూత్రము
నిత్యతీర్థయాత్రాఫలితమునిచ్చును. వేపకాళము పసుపువస్త్ర
ధారణయిది దేవతాప్రీతి. మోక్షదాయకమగు ఓంకారమందు
గల అకార ఉకారమకారములు జీవేశ్వరైక్యమును గుర్తించు
చున్నవి. అకారమీశ్వరపరమై మకారము జీవపరమై ఉకార
మైక్యమునుచున్నది. మకారోపస్థానముగలమనుష్యుని ఉకారచ
క్రముగలగురువు అకారస్వరూపిఅగు ఈశ్వరునిలోఐక్యము
చేయును. యేనూరుసంఖ్య ఋషులలో అష్టోత్తరశతప్రాపాన
ములుగల సూత్రానలి మంటపమున అభీష్టానపేక్షించిఉకార
యంత్రమునిచ్చి సాకారమునకు వ్యాపకార్థముకంపుదురు. ఆ
ఉకారయంత్రముతో అభీష్ట హోమశాస్త్రశ్రుతమున సుధీరునితో
పన్ధులతో రమత్యులవియమై పరిసంగించుచుండును. (ఈ
ఉకారయంత్రమును సంచలనముచేసినదినమున అభీష్ట ఇతరు
లను నమస్కరించరాదు. ఇతరులతనికి నమస్కరించిన విశేష
ఫలము గలుగును.

కా॥ న్యాసమ్ మాతాపితృమ్ ఋష్యాధికమ్ । మతిమ్ దదామి పుష్టిమ్ ప్రపద్యే। ఉపవస్త్రమ్ దగ్ధిసి విధేష్ణానాం। సర్వశాభ్యాం ధూర్జయంత్యాం సజ్జాయతే సుధాం । కిం పుని సిత్సుకత్తే జ్ఞ్యాన కారణాం । సుజాం గవిత్ర్యాంశ్చ గో॥ అనగా హస్తమునను మముక్షూతుకమును ధరించిన విధేష్ణను రక్షించుటకు న్యాసములు, మాతాపితృదేవి, ఋషి కాదేవి, అభీష్ణ, ఎనుబదిరెండువేలమంత్రములు ఏర్పడియుం డెను. నీవు బాగుపడితివి. ఇది మొదలు శుభము, జ్ఞానము, ఆయుర్వృద్ధి, ఉత్తమైశ్వర్యము గలవాడవయి స్వాంతమున ముక్తుడవగుదువు. ఇక పునర్జన్మ లేదు. ఈమంత్రములతో ఉపదేశకాలమందు అభీష్ణ విధేష్ణులకు పైనుపహరించిన అక్షరమును ధారణచేయును. ఈ ఉపస్త్రమును విధేష్ణులు సర్వదా ధరించియుండవలెను. ఉపస్త్రము పోగూడదు. పోయిన పక్షమున మరల సంశాస్త్రమును చేసి నూతనఉపస్త్రమును ధరించవలెను. ఉపస్త్రము లేకుండ 28 రోజులుండవచ్చును. ఈ లోగా పోయిన ఉపస్త్రము దొరికినయెడల దానిని ధరించవచ్చును. మరల సంశాస్త్రము చేయనక్కరలేదు.

23 అభీష్ణులవల న్యాసోపదేశమైన విధేష్ణకు ఇక పునర్జన్మ లేదని సిద్ధాంతము. ఈవిషయములో విచారణ అనవసరము. శిష్యులయొక్క గుణము, విద్యాతిశయము చక్కగా యోచించి పవధమాతాపితుల అనుమతిని పొందువరకు అభీష్ణ రమతస్థ్యులకు న్యాసప్రభావంబులను (మహిమలు) చూపుటను నేర్పుటకును సాంప్రదాయమునకు పంపుటకును అంగీకరించదు. (ఆర్యావర్తము, చంద్రిక, కారణగురునగరము,

పర్కటద్వృక్షము, దరాధరము, బ్రహ్మఋషి దేశము, అనెడి నామములు సాంప్రహాంశమునకు గలవు.) కైలాసపర్వత ప్రాంతమండలి ముక్తినాగమునకు స్వాంప్రహాంశ మనంబడును. రాజాస్త్రవిన్యాసములును, శరీవిష్టార్ష్ణవిన్యాసములును, కంఠపాంశుడు మగువరకు సూక్ష్మక్రియం (చక్రసంచలనము) సూక్ష్మశరీరం, మొదలగునవి జరిగించు శక్తి విదీప్తులకు గలుగదు.

24 చేతనాకల్పమ్ (చేతనా + కల్పమ్) చేతనా = పైన దజీవునియొక్క కల్పమ్ = శాస్త్రము. చేతనాకల్పమ్. ఈపదములు ముముక్షుభాషలోనివి. (సంస్కృతము గాదు.) ముముక్షుభాష సంస్కృతమునకు కలియుండును గాని ఎంతమాత్రము సంస్కృతముతో సంబంధము లేదు. కింఫదమును, బ్రహ్మజ్ఞానము, దేవనాగరము అని ముముక్షుభాషకు పరనామములు గలవు. చేంత్వా, తత్వా, నాన్వ అనుపదముల యొక్క ప్రథమాక్షరములు కలిసి చేతనా అనుపదమైనది. చేంత్వా = తేడాగలది. తత్వా = సమమైనది. నాన్వ = ఏకత్వము. చేతనా అనగా, జీవేశ్వరులకుగల భేదము, సమము, ఏకత్వమును బోధించును.

1 చేంచ్వా—జీవుడు ఈశ్వరునకు దాసుడై యుండును.

2 తత్వా—జీవుడు ఈశ్వరునితో సమమ్ముగా నుండును.

3 నాన్వ—జీవుడే ఈశ్వరుడు. జీవేశ్వరులకు ఏకత్వము. ఈమూడుమతములు చేతనాకల్పము లోనివి. జీవున్నకు స్థూలశరీర మున్నంతకాలము చేంచ్వాభావమును, వికారిశరీరముండు తత్వాభావమును, తదుపరి నాన్వభావమును కలదని చేతనాకల్పము చెప్పుచున్నది.

25 ఇ, ఈ, ఋ, ఎ, ఐ, ఒ, శ, వ, అ, ద, చ, ర, జ, స, మ, న, క్ష, క, హ, య, ఉ, గ, ధ, ఖ, ట, ప, ల, త, అనెడి అష్టవింశతి (28) అక్షరములు మయుక్షభాషకు గలవు. ఈమయుక్షభాషాపదములు ఒకలక్ష ఎనిమిదివేలు. మున్నూటయునది అక్షరములుగలది ఒకవ్యాసము. (పన్నమా) ఇట్టి పద్యములు ఏనుబదిరెండులక్షలుగలది శాస్త్రము. ([illegible]వేపను) ఈమయుక్షభాషలో ఒకపదమునకు ఒకటేఅర్థముగాని నానార్థములులేవు.

శ్రీ చేకోనాకల్పములో ప్ర[illegible]వాడు ప్రిపర్రిమున కాంతేంతనము అనే [illegible] వేరకట్నము ([illegible]) [illegible]ను [illegible]లెను. [illegible] యొక్క [illegible], గోత్రము, [illegible]టిపేరు, [illegible], [illegible], ఆశీర్వాదము ([illegible]) శ్రీ [illegible] ఈ [illegible]ములు వ్రాసి [illegible]లెను.

26 ఇట్లు [illegible]చేతనులుపంపిన కాంతేం[illegible]ముతో సూర్యలుచేయించి అష్ట మహేష్ట చంద్రికాపీఠములలో కాంతేంతనమిచ్చినవారి గోత్రనామములతో సూర్యులను (ఓంకార యంత్రములను) ప్రతిష్టచేసి సర్వనిత్యము వారిగోత్రనామములతో వాటికి పూజాభిషేకములు జరిగించుచుండురు. అభీష్ట పీఠమందు జరుగు ఈపూజవలన విధిష్టులకు పునర్జన్మ గలుగదు. మహేష్టపీఠమందుజరుగు పూజవలన ఆయుర్వృద్ధి, ఆరోగ్యసిద్ధి, ఐశ్వర్యము గలిగి రాగల శుభాశుభములు గూడ తెలియుచుండును. ఇట్లు గోచరమగు ఆగతఫలములను బహిష్టివార్త్తికమను పేరిట వారివారికి ముందుగా తెలియపరచిఅశుభఫలములు తొలగునటుల శాంతి జరపబడును. చంద్రికా

పీఠమందు జరుగు పూజవలన పరిమోషము చేత పూర్వజన్మలు, పాపపుణ్యములు తెలుపబడును.

27 రసేంతనము — పై నుదహరించిన పీఠములకు నిత్యపూజనిమిత్తము వారమునకు అర్ధణా చొప్పున (రూ. 0-0-6) శిష్యులవద్ద వసూలు చేయబడును.

నుతాంసేంతనము — ఇది అభీష్టపీఠమందు ఆశ్వయుజ బహుళ విదియరోజున జరుగు నుతాంసాష్ట్యాయనము నిమిత్తము శిష్యులవద్ద వసూలు చేయబడును. శిష్యులు తమయథాశక్తి నుతాంసేంతనమును అభీష్టకు సమర్పింపవచ్చును. నుతాంసేంతనమును ఇచ్చుటకు శక్తిలేనివారు ఇవ్వనక్కరలేదు. రసేంతనముమాత్రము విధిగా ఇవ్వవలసియుండును. ఈరసేంతన దక్షిణ పీఠములకు ఇవ్వలేని శిష్యులందరు ధర్మశీస్నయకల్పములోని ఘనరియాస్వలగుటచేత చంద్రికతో వీరికి సంబంధము లేక సచర్యాభీష్టయొక్క అధికారములోమాత్రముండును. కొంతకాలము శాంతేంతనమిచ్చి పిదప మానుకొనిన శిష్యుల యొక్క శాంతసూత్రమును అభీష్ట మరియొకరికి పంపుపర్చ నిచ్చును.

28 గాపలు యీసమాజములో ప్రవేశించరు. గాపలకు ఈసమాజము విషతుల్యము. చేతనాకల్పనిషేధనలు వారికి అరుచియై తత్కాల్పావలంబులను మూఢులుగా దలంతురు. దేవుడు తనదారతో జరిగించిన వైరమును, సంభోగము, అగ్నిహోత్రినకు గలిగిన అజీర్ణబాధయు ఇత్యాది అసంబద్ధములగు విషయములు గల శిల్పములు గాపలకు హితవుపుట్టించును.

29 రాజ్యప్రతిష్ఠ ప్రవేశ వివాహ సమయములలో విఘ్నేశ్వరుల ప్రతిష్ఠాపనము అనుష్ఠానము చేయవలెను. ఇట్లే జరిగించ వనాశము లేనివారు [illegible] కాలములయందు రంగరాణ్యాసము నుంచవలెను. చైత్రశుద్ధ పాడ్యమి, ఈ శుద్ధ నవమి, వైశాఖశుద్ధ త్రయోదశి, శ్రావణబహుళ అష్టమి, భాద్రపద శుద్ధ చవితి, ఈ చతుర్దశి, ఆశ్వయుజశుద్ధ నవమి, ఈ అమావాస్య, కార్తీక పౌర్ణమి, మకరసంక్రాంతి, ఈ పర్వములయందు విఘ్నేశ్వరులు అభ్యుదయనములు (యాత్రములు) చేయవలెను. ఇట్లు చేయుటకు శక్తి లేనివారు యథాశక్తి నిత్యములను సమర్పించి చేయించుట ముఖ్యము. ఒక్క అభ్యుదయనము చేయుటవలన కల్యాణము అయిదు కన్యాదానములతో తుల్యమగును. (లాంచన శివస్తోమము — ఇది పౌర్ణమినాటి రాత్రిభాగమందు వెన్నెలలో జరిగించు యాత్రము. దీనిఫలము వాచామగోచరము. ఈ యాత్రమువలన ఇహమందు కీర్తిసంపత్తులును, పరమందు దేవలోకము కలుగునని న్నది. 1, 2, 4, 5, 8, 12 రాసులలో శని యున్నప్పుడు తద్దోషపరిహారార్థ మీయాత్రము చేయుచున్నారు.)

30 ప్రతి మకరసంకాంతికి విఘ్నేశ్వరులకు వసూలు చేయు రంగేంతనముతో [illegible] రాభ్యుదయనము జరిగించి మంత్రివారి [illegible] కము మామటలో విఘ్నేశ్వరు శుక్రవత్వము సమ్మతో అవిఘ్నేశ్వర ఆభ్యాస మహిమలు చెప్పును. చందిరికా క్షేత్రమునకు పంపును.

31 చేతనాకల్పములో ప్రవేశించిన ప్రతివారును సంశా[illegible]మును (జన్మము కలదా లేదా అను సంశయ నివృత్తి) అ[illegible] కాంతాభ్యుదయనము విధిగా చేయవలెను, ఇదే ఉపదే

శము. ఈ యుపదేశమందు అవశ్యమైయున్న రెండవల అభిషే
చక్రసంచలనాది మహిమలు చూపవచ్చును (విక్రీస్తులు, స
మాజమునకు ఇవ్వవలసిన ఇంతనములోను,' [illegible] వ్యాపలకు
వాటిలోను అభిషిక్తతో పబ్బగలాదినకొముల అభిషిక్త వారిని స
న్యాసాస్పదముగ భావించి సాంప్రదాయమునకు భామ్యాన్న
యామునకు సంబంధములేమంత చేయుదురు.

32 విక్రీస్తులు గరుడు తను క్షేమసమాచారములే అభి [illegible] [illegible], పాపిచేష్ట, [illegible] [illegible], అభిషిక్త, [illegible] [illegible] [illegible] చేతి "మ" [illegible] [illegible] [illegible] అభిషిక్త [illegible] [illegible] కలదు. [illegible] మనుల [illegible] [illegible] [illegible] అభిషిక్త [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ను. ఈ [illegible] [illegible] దు. [illegible] అభిషిక్త [illegible] ఉం చుందురు.

33 సాంప్రదాయలు — [illegible] [illegible] వీరిని తెలిసి ప్రచేయుటకు [illegible], అభిషిక్తులు సాధారణముగా ఈసాంప్రదాయులకు నిర్వాణానుష్ఠానము, అక్షరపూర్వ కేసు. ర సేంతన నుతాంసేంపినములను ముక్తిదాయకములుగు అత్యు యానములును అవశ్యమై యున్నవి. మహిమలు సంపాదించు దలంచువిధేకష్టలు తాజాగ్నవీన్యాసములును, శ్రీశాస్త్రగవీన్యా

పములును (స్మృత్యంతర పూజ) [illegible] పూజ, [illegible] పూజ, [illegible] పూజ, [illegible] పూజ, [illegible] పూజ [illegible] ములును [illegible] [illegible].

34 [illegible] అభి[illegible] స్నానము, స్నానము చేయునపుడు [illegible] స్నానము [illegible] [illegible] జపము [illegible] జపము చేయు [illegible] [illegible] [illegible] జపము చేయవలెను. [illegible] [illegible] పూజ చేసి [illegible] [illegible] [illegible] చేసి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

35 ఉపదేశాధికారము అభి[illegible] [illegible] చే యుటకు వీలుకాని మొదల అభి[illegible] అను[illegible] [illegible] ఉపదేశము చేయుదురు. ఇట్లు ఉపదేశ[illegible]

శరముక్త్యులు తమకు అభీష్ట దర్శనమైనప్పుడు అభీష్టోపదేశ-
మును పొందుదురు. అభీష్టచేయు ఉపదేశములో మాత్రము
మహిమలు కనపర్చబడును. ముక్తిదాయకుడగు అభీష్టుని శి
క్షాహస్తములతో రముత్యులు చూపెకూడదు. అభీష్టుని సమ
స్త్రరింపబడిన కష్టములు తొలగును. పుణ్యసిద్ధి యగును.
అభీష్టుని చూచునప్పుడెల్ల పండ్లు, నైవేద్యవస్తువులు, వస్త్ర,
దక్షిణ తాంబూలములు వీటిలో వారివారి శక్త్యానుసారము
సమర్పించుట శిష్యధర్మమని రమత్యాన్వ్యాసము చెప్పచున్న
ది. చాలాకాలమునకు అభీష్టుని చూచుట అభీష్టుయొక్క పు
తోస్థ్యానానికి స్థములు వీటియందు రముత్యులు నుతాంసేంతవ
కట్నము లిచ్చవలసియుండును. శిష్యులయొక్క సంపాదనలో
అష్టభాగ మభీష్టునకిది న్యాయముచేతను, శిష్యులకు ముక్తి
ప్రదుడు అభీష్టు అగుటచేత శిష్యులు ఏరూపముగ అభీష్టుని
సంతోషపెట్టినను గురుఋణము తీరదని అభిప్రాయము.

శ్లో॥ పాదస్రిం వినింపం ఊర్మికం చోదితం త్రిపం। అభీ
ష్టానాం రమత్యం ప్రియా మిదం। శిష్టానాం పుష్పస్యాల
సిపస్య॥ అనగా పాదుకలు, ఛత్రిము, కాంచనమట్టు, దు
స్తులు, విత్తము అభీష్టుని శిష్యులియ్యవలసిన వస్తువులని న్యా
సోక్తి గలదు.

36 న్యాసములుకొన్ని చింతనైనతరువాత సంభాషణము
జరిగించవచ్చును. సంభాషణము నెరవేర్చెపర్యంతము న్యాస
పఠనవలన ఫలములేదు. ప్రారంభేష్ట, సచర్యాభీష్టులు ఉపదే
శముచేసిన శిష్యులకు అభీష్ట ఉపదేశము చేయువరకు న్యాస
ములు అధ్భఫలమునిచ్చును.

37 శ్లో॥ ధ్వాయాం మతిక్షవాం । పింగళాంశ్వరం సు స్వరం వచాం । విందమరి స్వకేశాం । సుధాంచాం ప్రియాం కేందాలిధ్యానం॥ అనగా దిగులు, రోగము, దేహపోషణార్థమైన సంపాదనా దుస్సంకల్పములు, కేంపరికర్మలోని దేవతలకు గానరావు. దేహపోషణార్థము గావలసినవి అపరియాప్తముగా లభించును. కేనరకకర్మలోని యాచకులకు దిగులు, రోగము, నైరము, మరణము గలవు. పింఛకర్మలోనివారికి రోగము, మరణము లేదు. పరియాప్తము, భయము, మిథునకర్మ సంతానము గలదు. కేంపరి దేవకర్మలకు మాధ్యమము పింఛనకర్మ యనంబడును. (9 వ నిబంధన చూడుము)

38 విధిస్థలలో ఉద్యోగకాధ్యాయనము చేసినవారిని సన్న్యస్తులని చెప్పబడును. లయ హాట మంత్రిరాజయోగములలో మంత్రియోగమును, రాజయోగమును శ్రీచేతనాకల్పులు గ్రహించిరి. సంశాస్త్రమాది అస్త్రమయ పర్యంతము న్యాసానుష్ఠానమును త్యజించక ఆచరించుచున్న శిష్యులకు మరల ధరణిలో స్థూలశరీరము గలుగక దేవలోకమున కేవలయాకారము గాని, వ్యాంజనత్వము గాని స్వనమ్ముగా గలుగును. జీవుడు ప్రతి సూక్ష్మరూపమున స్థూలశరీరమంగుండును. జీవుడు స్థూలశరీర [redacted] చేసిన 128 వ యామమున వికర్మశరీరము గలవాడై మింటి కెగసి తనకర్మ కొలది స్వర్గమునుగాని నరకమునుగాని పొందును. స్వర్గ నరకములలో ప్రవేశించిన జీవుడు వృథముగా మరల మర్త్యలోకమున బుట్టుచుండును. శ్రీచేతనాకల్ప అనుష్ఠాన ఫలము గలజీవి స్వర్గనరకములులేగక వికర్మశరీరములో వికృతికేగి వ్యాంజనత్వమును తాన్వాంక్షయత్వమును

క్రమముగా పొందును. తుదకు ఈశ్వరునియం దైక్యమగును. స్వాధ్యాయధ్యానము చేసినదాది పుణ్యపాపములు అతిధి అపవాదకులకర్పణచేసి శుద్ధాత్ముడై సదయా దేవత్వముపొందును.

39 శ్రీచేతనాకల్పమువారు సాలిగ్రామములు లోహ శిలా విగ్రహములు పూజించుటకు బదులుగా వెండి, బంగారు తీగలతో చేయబడిన మనుష్యభాషా అక్షరములను న్యాసమంత్రములతో పూజింతురు. దిగంబరులు ఉపయోగించు దేవతాస్థానములు (పూజామంత్రములు) దేవతాపటములు మొదలగు వాటిలో దేవతలు ... చేసినట్లుగాను, ప్రాణప్రతిష్ఠ ములు జరిగించినట్లుగాను, పానపానము త్రాగించినట్లుగాను, ఆయుధ వాహనాలంకారములు ధరించినట్లుగాను చెప్పబడుండలేదు.

40 యక్షగంధర్వులను గలిగిన దైవతులను, బ్రహ్మాదులన సృజింపబడిన గాధలును (గాధ, దైవతులు తీవ్రపూజాదులు) ను మన సృష్టిలో చేరిన అనిమిష, అసూరీక, విద్యాధర, విభావి, కింపురుష, యుగంధరులును. దేవతలును, వైక్రియశరీరులై (మనులవలె) కరద్వయము, చరణద్వయము, ఏకముఖము గలిగి స్త్రీపురుషులై (అనాకారులు లేరు) అతిసూక్ష్మరూపములను, మహాకాయములను పొందగల కామరూపశక్తి గలిగి యుండిరి. గాని దైవతులుమాత్రము తమకర్మసూత్రమును ... ముగా ఏర్పరుచుకొని, తమ వైక్రియశరీరమును లింగదేహముగా నుపయోగపర్చి, ఇహమున తాము స్థూలకాయములతో బుట్టుచుందురు. గాని దైవతులలోను, అనిమిషాది దేవతులలోను స్త్రీ పురుష భేదమున్నటుల యోగదృష్టిగల ప్రమోఘానులు చెప్పుచుండిరి. స్థూలశరీర త్యాగముచేసిన 17వ దినమున

జీవుడు యమలోకమందు గాని, కేకయలోకమందుగాని ప్రవేశించును. జీవుడు ఇహమున స్థూలశరీరములో వున్న కాలమునకు 32 రెట్లు ఎక్కువకాలము యమలోకమం దుండును. 15000 సంవత్సరములు కేకయరూపముతోను, 15 లక్షలసంవత్సరములు వ్యంజనరూపముతోను జీవుడుండునని యుకులబుద్ధి ప్రాయము. స్త్రీ జీవుడు ఇహపరములందు తిరిగి స్త్రీరూపముతోను, పురుషజీవుడు తిరిగి పురుషరూపముతోను జన్మించునని సిద్ధాంతము. న్యాసానుష్ఠానము లేని (అభిజ్ఞులవ ఉపదేశము లేని) మర్త్యులకు కేకయ వ్యంజనత్వములును, తద్వారా ముక్తియు కలుగును. (కా॥ [illegible] త్వం సాధ్యసో జ్ఞతాం । [illegible] నాం సుఘటనాం.) న్యాసానుష్ఠానము కలుగుటకు [illegible] ఇహజన్మ లున్నవని తెలియుచున్నది. (దేవదానవులలో బహుశరీరధారణములు కలుగుట లేరని చేతనాకల్పము చెప్పుచున్నది.)

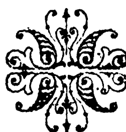
శిష్యకర్తవ్యము—శక్త్యానుసార స్వచ్ఛ శ్రీచేతనాకల్ప సమాజములోన్ని విశేషజ్ఞలంపరును తమశక్తికొలది న్యాసములను నుదాహరణచేసి ఆచార్యాన్నయమును ముముక్షుభావను అభివృద్ధిచేయవలెను.

[redacted] న్యాసము॥ విధూనాజనాం వివారం చెందిరి
కాగ్రిమాం ప్రాప్తతే నూశ్నపార్మ్యం। ప్రస్తుతాభ్యాంపిరి
యా సూశ్నానాం। నెరణంశాం తేంతనం గ్రవత్వాభ్యాంస్పా
త్రయామివం రమత్యేనాం, తస్యూశ్నాద్వి। రిసరసాంత్సవ
రితాభ్యాం కర్షతాద్వీదం రసేంతనం। నురీరనాం రమత్యో
ప్రియా ద్వీదం నుతాంసేంతనం దడస్యాం దదస్యః॥

న్యాసాన్నయామ్॥ సితం వ్యతాం న్యస్తం కకుభతాం, హృదయం రాక్షసాం, ఘ్న్యానం దిగ్గతాం ద్యానం। ఘట్ర్యం కిమితవాం, మిశ్వం గ్రివత్వం ప్రియాం। న్యాస్తం కాంచకాం, జనం స్వతిలవాం। నిందిగం సాంధ్యాం గయఃం ప్రాణిమ్యం సతృ్కనీం ప్రియాం, దదస్యాం దదశ్యః॥

న్యాసములను పఠించుటవలన రోగములు నశించును. భయము పోవును. ఆయుర్వృద్ధి అగును. అపమృత్యువు తప్పును. శత్రువులు మిత్రులగుదురు. ఐశ్వర్యము, ఆనందము, తేజస్సు, భక్తి, జ్ఞానము గలుగును. (శాంతాధ్యాయమును చేయించి గండరా న్యాసముతో 9 రోజులు తీర్థమిచ్చినయెడల, సర్వవిఘ్నములగు గ్రహబాధలు తగ్గును.)

క॥ ఈరేడుజగంబుల నె
వ్వారు సృజించిరో మనుష్యభాషను వేదం
బారూఢిని లిఖియించిరో
వారిసుమన సుందరులకు భక్తిని గొల్తున్॥

10410